

Helsedirektoratet
bente.ashild.tautra@helsedir.no

Oslo, 25. mars 2020

Ønske om avklaringer knyttet til vedtak av 12.mars 2020

1. Innledning

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske Komité (NIF) viser til vedtak fastsatt av Helsedirektoratet 12. mars 2020 med hjemmel i lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4-1 andre ledd, jf. første ledd bokstav a og b, og etterfølgende dialog mellom NIF og Helsedirektoratet.

Hele idrettsorganisasjonen stiller seg samlet bak den dugnad som er iverksatt for å bremse spredningen av Covid-19.

Av vedtaket fremgår det at Helsedirektoratet, med hjemmel i smittevernloven § 4-1 andre ledd, besluttet forbud mot/stengning av en rekke virksomheter. For NIFs del er det vedtakets forbud mot/stengning av følgende som er særlig aktuelle:

*«Idrettsarrangementer og organisert idrettsaktivitet både innendørs og utendørs»,
«Treningssentre» samt, «Svømmehaller, badeland og liknende».*

Idrettsaktivitet er et viktig bidrag til den enkeltes fysiske og psykiske helse, og idrett utgjør også det økonomiske livsgrunnlaget til en rekke utøvere, støttepersonell, administrativt ansatte i idretten mm. NIF og NIFs organisasjonsledd har derfor mottatt en rekke henvendelser fra organisasjonen som lurer på hva som er lov, og hva som er forbudt.

Fremfor å henvise alle de som har spørsmål til Helsedirektoratet, har vi opplyst at vi vil forsøke å få ytterligere veiledning i tolkningen av vedtaket fra Direktoratet.

NIF har stor forståelse for at de spørsmål og utfordringer som adresseres i dette brevet er krevende å gi klare svar på, og at det ikke vil være mulig å trekke klare grenser mellom lovlig og ulovlig aktivitet uten et betydelig utredningsarbeid. Vår intensjon eller forventning er ikke at Helsedirektoratet på kort tid skal frembringe omfattende veiledninger knyttet til innholdet av vedtaket. Vi håper imidlertid at Helsedirektoratet kan gi noen nærmere avklaringer av hvilken type aktivitet som kan utøves uten at det anses forbudt etter vedtaket.

Som en ansvarlig organisasjon er vi naturligvis svært bevisst at det som er lov ikke nødvendigvis sammensvarer med hva som er fornuftig i et smittevernperspektiv, og at lovlig aktivitet alltid må utøves i samsvar med ev. kommunale vedtak, og for øvrig på en forsvarlig måte i tråd med Folkehelseinstituttets anbefalinger.

Det vises i den sammenheng til at NIF allerede før ovennevnte vedtak ble fattet, oppfordret alle organisasjonsledd til å følge anbefalingene som ble gitt fra norske helsemyndigheter.

2. Forbud mot/stengning av idrettsarrangementer og organisert idrettsaktivitet både innendørs og utendørs

2.1 «Organisert idrettsaktivitet»

Det foreligger i dag ingen legaldefinisjon av «idrett», «idrettsarrangement» eller «idrettsaktivitet». Dette gjør det krevende å forstå virkeområdet for hva som er forbudt. Forbudet rammer dessuten kun «organisert idrettsaktivitet», uten at det fremgår hva som ligger i «organisert».

Den aktivitet som utøves innenfor NIFs medlemsorganisasjon omfatter et bredt spekter av ulike personer, aktiviteter og anlegg. Dette omfatter toppidrettsutøvere, breddeidrettsutøvere, gamle, unge, funksjonsfriske, og personer med nedsatt funksjonsevne. Disse har ulike behov for å drive idrett, og ulike måter å drive idrett på. Noen driver idrett for å bli best i verden, mens andre driver idrett for å opprettholde eller forbedre nødvendig funksjonsevne.

Foruten at formålet med aktiviteten er ulik, er det også store forskjeller i hvilken grad av nærkontakt en har med andre mennesker. Noen driver idrett der fysisk nærkontakt er en helt nødvendig del av en konkurranse. Andre driver idrett der fysisk nærkontakt mellom utøvere ikke er en del av en konkurranse, men der det kun er en risiko for dette. I andre idretter er fysisk nærkontakt noe som ikke forekommer under konkurranser og der det også er relativt utenkelig at det skjer som en del av konkurransen. Felles for de ulike idrettene er at det er mulig å drive relevant organisert trening uten noen form for fysisk kontakt mellom deltakerne.

I en situasjon der idrettsaktivitet gjennom idrettslag og særforbund er stanset, er det nå mange som driver ulike former for fysisk aktivitet i egen regi. Det er uklart om forbudet er ment å omfatte kun den profesjonelle organiseringen av større grupper, eller om f.eks. den som tar initiativ til en joggetur med familie og venner også omfattes av ordlyden. Vi ser at den egenorganiserte/uorganiserte aktiviteten skaper utfordringer mht. smittevern, f.eks. der flere personer benytter samme løpetrasé samtidig uten at noen koordinerer dette. I et slikt tilfelle ville en organisering av aktiviteten virket positivt mht. å hindre smittespredning, f.eks. gjennom å regulere hvor mange som kunne benytte traseen samtidig og å føre tilsyn med at tilstrekkelig avstand mellom løperne ble overholdt.

Vi ser også at digitale medier tas i bruk i forbindelse med utøvelse av fysisk aktivitet, og det er reist spørsmål om det f.eks. er å anse som organisering av idrettsaktivitet dersom en trener følger opp og instruerer en utøver via en digital plattform. Etter ordlyden i vedtaket vil også dette kunne anses som å organisere idrettsaktivitet.

2.2 «Idrettsarrangementer»

Heller ikke «idrettsarrangementer» har et klart og avgrenset meningsinnhold. En naturlig språklig forståelse av «idrettsarrangement» er tilstelninger av en viss størrelse der det enten trenes, konkurreres, eller fremvises én eller flere idretter. Dette vil imidlertid også omfattes av «organisert idrettsaktivitet».

2.3. Forbud mot/stenging av «treningscentre» og «svømmehaller, badeland og liknende»

Begrepet «treningscentre» og fortolkningen av dette skaper tilsvarende fortolkningsproblemer. En rekke idrettslag, bedrifter/virksomheter, boligsameier, hoteller,

privatpersoner, sykehus mm. tilbyr ulike former for treningsrom/trimrom der ansatte, eller medlemmer, kan drive ulike former for trening eller rehabilitering.

Tilsvarende gjelder for «svømmehaller, badeland og liknende». Det er uklart om begrepet «og liknende» kun er ment å omfatte større anlegg tilgjengelig for en større gruppe mennesker, eller om det er tiltenkt at forbudet også skal omfatte andre typer bassenger.

3. Behov for veiledning

Vi ser det som krevende å skulle gi en nærmere presisering av de begrepene som er benyttet. Samtidig opplever vi stor pågang fra våre medlemsorganisasjoner mht. konsekvenser av direktoratets vedtak.

Vårt ønske er en nærmere spesifisering/avklaring på de ovennevnte begrepene som gjør at vi kan rådgi våre organisasjonsledd på en enhetlig og gjennomgående måte over hele landet.

Vår erfaring er at en side der vi lister opp ulike spørsmål med svar er en meget velegnet måte å svare opp organisasjonen på der vi ser at mange har like eller lignende spørsmål. Dette kunne vært en løsning også når det gjelder idrettslig aktivitet. Vi bidrar i så fall gjerne med eksempler som vi mener det er et generelt stort behov for å besvare.

Vi vil gjerne bidra der det er mulig, og stiller oss selvsagt til disposisjon for et digitalt møte med direktoratet, eventuelt en telefonsamtale, også på kort varsel for å diskutere disse problemstillingene nærmere.

Med vennlig hilsen

Karen Kvalevåg
Generalsekretær